

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 108/2019 -5

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 12. novembra 2019 v senáte zloženom z predsedu senátu Mojmíra Mamojku (sudca spravodajca) a zo sudcov Petra Straku a Martina Vernarského predbežne prerokoval ústavnú sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], t. č. Ústav na výkon trestu odňatia slobody [REDACTED], vo veci namietaného porušenia práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Trnava v konaní vedenom pod sp. zn. 9 PP 93/2018 a postupom Krajského súdu v Trnave v konaní vedenom pod sp. zn. 3 Tos 186/2018 a takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť [REDACTED] o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Vymedzenie napadnutých konaní a sťažnostná argumentácia

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 17. septembra 2019 doručená ústavná sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], t. č. Ústav na výkon trestu odňatia slobody [REDACTED] (ďalej len

„sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Trnava (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 9 PP 93/2018 a postupom Krajského súdu v Trnave (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 3 Tos 186/2018.

2. Z obsahu ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ vykonáva trest odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Senica sp. zn. 1 T 63/2011 zo 6. novembra 2012 v spojení s uznesením krajského súdu sp. zn. 3 To 3/2013 z 10. septembra 2013 v trvaní 7 rokov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Lehota podľa § 66 ods. 1 písm. b) zákona č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov (ďalej len „Trestný zákon“) uplynula 30. júna 2018 a predpokladaný koniec trestu sťažovateľa pripadá na 30. október 2020.

3. Sťažovateľ podal 11. júla 2018 na okresnom súde návrh na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorú okresný súd uznesením sp. zn. 9 PP 93/2018 zo 6. augusta 2018 zamietol. Sťažovateľ proti predmetnému uzneseniu podal sťažnosť. Krajský súd uznesením sp. zn. 3 Tos 186/2018 z 22. novembra 2018 uznesenie okresného súdu zo 6. augusta 2018 zrušil a vec vrátil okresnému súdu, aby o nej znovu konal a rozhodol. Okresný súd vo veci opätovne rozhodol uznesením z 15. februára 2019, ktorým žiadosť sťažovateľa o prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietol. Sťažovateľ proti uvedenému uzneseniu podal sťažnosť.

4. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti uviedol, že *„krajskému súdu bola vec predložená na rozhodnutie o sťažnosti dňa 9.7.2019. Mám za to, že žiadosť / návrh som súdu zaslal v dobe, keď súd mal povinnosť rozhodnúť v lehote 30 dní. Je pravda, že došlo k zmene a táto lehota je v súčasnosti 60 dní. Súdny konajúce v predmetnej veci nekonali v súlade so zákonom, konali s prietahmi, čím porušili mnou označené právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Obrátil som sa na predsedu okresného súdu. Zjavne nesprávne aplikoval (interpretoval) povinnosť súdu konať bez prietahov.“*

5. Vzhľadom na uvedené sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd rozhodol, že „základné právo priznané sťažovateľovi čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských právach a základných slobôd postupom Okresného súdu Trnava vo veci 9PP/93/2018 a postupom Krajského súdu v Trnave vo veci 3 Tos/186/2018 porušené bolo“.

II.

Právomoc ústavného súdu a ústavnoprávne východiská v judikatúre ústavného súdu

6. Podľa čl. 124 ústavy je ústavný súd nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

7. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

8. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

9. Podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd každý návrh na začatie konania predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon v § 9 neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní návrhu ústavný súd zisťuje, či dôvody uvedené v § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie.

Podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže na predbežnom prerokovaní bez ústneho pojednávania uznesením odmietnuť návrh na začatie konania,

a) na prerokovanie ktorého nemá ústavný súd právomoc,

- b) ktorý je podaný navrhovateľom bez zastúpenia podľa § 34 alebo § 35 a ústavný súd nevyhovел žiadosti navrhovateľa o ustanovenie právneho zástupcu podľa § 37,
- c) ktorý nemá náležitosti ustanovené zákonom,
- d) ktorý je neprípustný,
- e) ktorý je podaný zjavne neoprávnenou osobou,
- f) ktorý je podaný oneskorene,
- g) ktorý je zjavne neopodstatnený.

10. O zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti možno hovoriť vtedy, keď namietaným postupom alebo namietaným rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok príčinnej súvislosti medzi označeným postupom alebo rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť preto možno považovať takú, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98, tiež napr. I. ÚS 4/00, II. ÚS 101/03).

11. Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.

III.

Posúdenie vecí ústavným súdom

12. Podstata ústavnej sťažnosti spočíva v konštatovaní, že postupom okresného súdu a krajského súdu v konaní o sťažovateľovej žiadosti o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody bolo porušené sťažovateľovo právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

13. Ústavný súd v súlade s konštantnou judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva kvalifikoval sťažovateľovu námietku o porušení čl. 6 ods. 1 dohovoru označenými postupmi okresného súdu a krajského súdu ako zjavne neopodstatnenú vzhľadom na neaplikovateľnosť čl. 6 ods. 1 dohovoru na „konanie o udelenie podmieneného prepustenia“. Toto konanie sa totiž netýka rozhodnutia o „trestnom obvinení“ a ani o „občianskych právach a záväzkoch“ (pozri napr. rozhodnutia vo veciach Plischke c. Rakúsko zo 7. 3. 1964, X. c. Rakúsko z 23. 5. 1966, X. c. Rakúsko z 19. 7. 1966, X. c. Spojené kráľovstvo z 13. 7. 1970, Helmut Aldrian c. Rakúsko zo 7. 5. 1990).

14. Kritériom aplikovateľnosti čl. 6 ods. 1 dohovoru je materiálna povaha predmetu konania. Aplikácia uvedeného článku dohovoru prichádza do úvahy iba v prípade, že ide o konanie, v ktorom sa rozhoduje o „občianskych právach alebo záväzkoch“, prípadne o „oprávnenosti trestného obvinenia“. Nie je pritom rozhodujúce, či v okolnostiach konkrétneho prípadu rozhoduje všeobecný súd alebo iný orgán verejnej moci, a taktiež nie je rozhodujúca ani povaha zákona, ktorý upravuje predmet daného konania, rovnako tak ani povaha strán (účastníkov konania), resp. povaha právneho vzťahu, o ktorý v danej veci ide (IV. ÚS 241/07, III. ÚS 156/2012).

15. Keďže v konaní o návrhu na podmienené prepustenie sa nerozhodovalo o trestnom obvinení sťažovateľa v zmysle ustanovenia čl. 6 ods. 1 dohovoru (teda o vine a treste), tento článok dohovoru nie je na dané konanie aplikovateľný. Sťažnosť sťažovateľa je teda nezlučiteľná *ratione materiae* s čl. 6 ods. 1 dohovoru, a preto ju bolo potrebné v súlade s § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde odmietnuť ako zjavne neopodstatnenú.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 12. novembra 2019

Mojmír Mamojka
predseda senátu